



Παναγιώτης Μαυροειδής

Τα διεθνή μέσα σήμερα έχουν στην πρώτη σελίδα φωτογραφίες για το δίδυμο **Μπάιντεν - Νετανιάχου** (αρχείο) και το δίδυμο **Πούτιν - Πεζεσκιάν** (από την εσπευσμένη συνάντηση στο Τουρκμενιστάν).

Τη σειρά των ειδήσεων (και το χορό του θανάτου προς επικίνδυνη γενική ανάφλεξη), τη δίνει το δίδυμο Μπάιντεν-Νετανιάχου, που **προαναγγέλλει καταστροφική επίθεση στο Ιράν**. Εδώ χρειάζονται κάποιες επεξηγήσεις.

1. Είναι του συρμού η άποψη ότι είναι το Ισραήλ που πιέζει και σέρνει τις ΗΠΑ για πρωτοβουλίες πολεμικής τρέλας ενάντια στο Ιράν. Έχει πράγματι λόγους εσωτερικούς για αυτό, για να αλλάξει το τερέν της συζήτησης και των μαχών για να αποσπαστεί η προσοχή από τη γενοκτονία της Παλαιστίνης (αλλά και τη σχετική αποτυχία του Ισραήλ εκεί, ένα χρόνο μετά την έναρξη του πολέμου στη Γάζα). Όμως, το Ισραήλ, δεν είναι τόσο σπουδαίο στρατιωτικά όσο παινεύεται, **χωρίς την απόλυτη στήριξη των ΗΠΑ!** Επίσης, αν το Ισραήλ όντως βιάζεται να σύρει το Ιράν σε γενική και άμεση αναμέτρηση μια φορά, οι **ΗΠΑ** βιάζονται δέκα φορές να προκαλέσουν **Κίνα και Ρωσία** είτε για να εμπλακούν άμεσα, είτε να συνομολογήσουν μια μεγάλη υποχώρηση ισχύος στην περιοχή μέσω συντριβής των συμμάχων τους.

2. Όσο και αν είναι αλήθεια ότι η αντιπαράθεση σε **Γάζα Λίβανο** κλπ, έχει ουρά και βάθος στο πλαίσιο μιας παγκόσμιας αναμέτρησης δυνάμεων γύρω από το ερώτημα της διατήρησης ή της ανατροπής της ηγεμονίας των ΗΠΑ, αποτελεί μεγαλύτερη αλήθεια ότι οι Παλαιστίνιοι έχουν απόλυτο δίκιο στο ιστορικό ζήτημα του δικαιώματος για ελεύθερη ζωή στη γη τους ενάντια στην κατοχή του Ισραήλ που διατηρείται χάρη στη στήριξη της Δύσης. Ούτε η PLO και οι ένοπλες αριστερές οργανώσεις φτιάχτηκαν από την ΕΣΣΔ (παλιότερα), ούτε η Χαμάς και η Χεζμπολάχ τώρα, φτιάχτηκαν από το πουθενά ή από το Ιράν και τη... Ρωσία. Η Παλαιστινιακή αντίσταση έχει ιστορικές ρίζες και δε θα εξαφανιστεί όσες θετικές ή αρνητικές μεταλλάξεις και αν έχει ή μορφή της και ανεξάρτητα από τις πρόσκαιρες επιτυχίες καταστολής από το σιωνιστικό κράτος. Από ιστορική άποψη, το κράτος του Ισραήλ δεν έχει μέλλον, αργά ή γρήγορα το δίκιο της Παλαιστίνης και των Αράβων θα επιβληθεί. Αυτό που δεν ξέρουμε είναι πόσοι ποταμοί αίματος θα χυθούν εξ αιτίας ακριβώς του μπλοκ **ΗΠΑ - Ισραήλ - NATO - ΕΕ** και σε ποια κλίμακα (τοπική, περιφερειακή ή παγκόσμια).

3. Η γενικότερη αντιπαράθεση και η τάση να πάρει ο παγκόσμιος καπιταλιστικός ανταγωνισμός την μορφή δύο μπλοκ που ωθούνται προς πολεμική αναμέτρηση, δεν είναι γενικά και αόριστα **“γεωπολιτική”** και δεν είναι απλά διεκδίκηση ισχύος, κύρους ή... αξιών. Έχει **οικονομικό, ταξικό και κοινωνικό**

βάθος καθώς αποτελεί περίπλοκη αντανάκλαση της ιστορικής τάσης του καπιταλισμού να αναζητά διέξοδο στην κρίση του με καταφυγή σε πόλεμο, καταστροφή παραγωγικών δυνάμεων και, κυρίως και τελικά, προληπτική καταστολή της δυνατότητας από μεριάς των εργατικών τάξεων και λαών να αναζητήσουν μια διεθνιστική εναλλακτική στον καταστροφικό ολοκληρωτικό καπιταλισμό.

Ίσως θα αρκούσε για να γίνει καθαρό αυτό (σε μια αριστερά σε πλήρη σύγχυση δυστυχώς), το γεγονός ότι οι δύο δυνάμεις πόλοι δεν είναι απλά μια αρχετυπική καπιταλιστική χώρα (**ΗΠΑ**) από τη μια πλευρά και από την άλλη μια μίξη πρώην ή νυν “κομμουνιστικών” κρατών (**Κίνα, Ρωσία**), αλλά είναι έντονη η παρουσία πλήθους νέο – αναδυόμενων καπιταλιστικών κρατών και οικονομιών που επιζητούν να βρουν αναβαθμισμένη θέση στο παγκόσμιο στερέωμα και να τερματίσουν τους δεύτερους ρόλους που είχαν υπό την στρατιωτική, οικονομική και νομισματική κυριαρχία των ΗΠΑ.

Παράλληλα, είναι σαφές ότι δεν αντιπαρατίθενται διαφορετικές πολιτικές και κοινωνικές εναλλακτικές. Τα πιο κλασικά παραδείγματα είναι οι μετεωρισμοί αλλά και ο αναβαθμισμένος ρόλος **Ινδίας, Τουρκίας και Σαουδικής Αραβίας**.

Η ανερχόμενη **Ινδία** είναι παραδοσιακά εχθρική με την Κίνα, έχει φίλο – ΗΠΑ και ακροδεξιά κυβέρνηση, αλλά παίζει άνετα μαζί με Κίνα στους BRICS, ενώ δίνει σωτήρια διέξοδο στο Ρωσικό πετρέλαιο.

Η **Τουρκία**, χώρα μέλος του NATO, με το δεύτερο μεγαλύτερο στρατό, κρατάει γέφυρες με τη Ρωσία, ενώ ξιφουλκεί κατά του Ισραήλ.

Η **Σαουδική Αραβία**, μόνιμος ανταγωνιστής του Ιράν και πιστό σκυλί των ΗΠΑ διαχρονικά, μπαίνει στους BRICS, ενώ προσπαθεί και να αποτρέψει την επίθεση Ισραήλ – ΗΠΑ στο Ιράν. Όχι μόνο επειδή το Ιράν (εύλογα) δήλωσε ότι όποια χώρα βοηθήσει σε αυτή την επίθεση, θα αποτελεί στόχο, αλλά και διότι δεν έχει κανένα συμφέρον από ένα εκ νέου μονοδιάστατο έλεγχο των ενεργειακών ροών της περιοχής από τις ΗΠΑ.

Κοντολογίς, η υπερανάπτυξη του σύγχρονου καπιταλισμού, συνοδεύεται από τον πολλαπλασιασμό νέων πόλων και “παικτών”, ο δε ανταγωνισμός οξύνεται εξ αντικειμένου, αλλά σε συνθήκες πτωτικής τάσης του μέσου ποσοστού κέρδους, αλλά και όξυνσης άλυτων δομικών αντιφάσεων όπως η περιβαλλοντική κρίση ή η κλιματική κρίση και άλλες. Επίσης, εννοείται, σε κανένα εκατομμυριούχο ή δισεκατομμυριούχο του “Νότου” δεν άρεσε η κατάσχεση των Ρωσικών κεφαλαίων στις Δυτικές τράπεζες και αυτό αναδιατάσσει (λυκο)συμμαχίες!

Με τούτα και με τα άλλα, η πραγματικότητα για άλλη μια φορά μας λέει πως **“όταν στο βάλτο τσακώνονται τα βουβάλια, ο κίνδυνος είναι να λιώσουν με τις οπλές τους τα βατράχια”**. Και πρέπει να πάρουμε μέτρα για να μη συμβεί αυτό.